

**XXI Ogólnopolski Konkurs Literacki im. Marii Komornickiej
Kozienicki Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2023
Jerzy Fryckowski – kategoria dorośli – poezja – III miejsce**

Godło: Oskar

Biały bursztyn

Bo jaki może być w oceanie lodowatym
Największa łza Boga jaką wrzucono
Na dnie barki zimniejszej od wody na zewnątrz

Nie umiem sobie tego wyobrazić
Rąk związanych drutem
Wpijającym się jak korona cierniowa
I wypływającym wspomnieniem domu
Ostatniego pocałunku żony
Jabłka od matki

Zdjęcia rodziny z ostatniego lata przymarzają do piersi
W pierwszej chwili chronią od mrozu
Ale potem zamykają się w bryle lodu
Jak owady w bursztynie
Ale tych twarzy zatrzymanych w kadrze
Zatopionych na dnie morza nikt nie znajdzie

Na tych wodach terytorialnych zabito Boga
tego samego dnia co carską rodzinę
Trudno więc uwierzyć w jego oddech
Który potrafiłby sprawić aby bryła białego bursztynu
Odtajała w ludzkie rumieńce i zaczęła wymawiać imiona bliskich
Lub co gorsza śpiewać że jeszcze nie zginęła

Świat nauki robi coraz większe postępy
batyskaf Piccarda penetruje Rów Mariański
Coraz mniej jest tych którzy oczekują
Badań ujścia Jenisieju

Chłopiec z zapawkami

Kiedy zapalił pierwszą, matka wyszła z kuchni.
Palce ubogie w srebro wciąż ciepłe od ciasta,
które pod białym płótnem za ścianą w chleb puchnie
cieszy oczy jak syn, gdy z ubrań wyrasta.

Kiedy zapalił drugą, ojciec wrócił z pracy.
Zdjął sprane zarękawki. Z bólem matki tańczył.
W kieszeni marynarki orzech zamajaczył,
który zmieni się w grudniu w szorstką pomarańczę.

Kiedy zapalił trzecią, brat wydostał się z pieśni.
W jego dłoni płonęła raca jak czerwona flaga.
Tylko bracia z pracy na drzwiach go ponieśli.
Pochowali bez księdza, chociaż ojciec błagał.

Kiedy zapalił czwartą, wbiegła naga siostra,
bo tak ją zostawili na brzegu jeziora.
Gdy ogień się dopalił, tylko popiół został.
A ona już na zawsze żyje w słowie *wczoraj*.

Kiedy zapalił piątą, brzytwa ścięła światło,
a rękawy koszuli splotły mocną pętlę.
Klękając przed zimną klamką było bardzo łatwo,

więc rzucił ptakom w oknie życie na zachętę.

List rosyjskiego żołnierza do żony

Kochanie

w jednym z mieszkań Mariupola

znalazłem kredki dla naszej córki

prawie nowe jeszcze nie wszystkie zatemperowane

może uda się jej namalować świat o jakim śpiewała Tamara Miansanowa

pamiętasz?

Zawsze niech będzie słońce

zawsze niech będzie niebo

zawsze niech będzie mama

zawsze niech będę ja

Przy podwórkowym hydrancie

martwa staruszka ścisnęła czajnik z gwizdkiem

jej już na nic się nie przyda

a my możemy przecież zagotować wodę na kawę

ogrzać nasze dłonie kubkami-pamiątkami

z dalekich podróży do Turcji i Egiptu

możemy wyjść na balkon i patrzeć na księżyc

na którym rdzewieje nasz *łunochod*

Czekaj kochanie na mnie

postaram się spełnić twoje marzenia o perskim dywanie

lokówce i komplecie sztuków

Twój Iwan